

De veerkracht van Jakarta

Elk jaar overstroomt Jakarta. Veerkracht van het water is niet zomaar weggewerkt. De inwoners vinden hun eigen oplossing.

Elk probleem in Jakarta is meteen ook een kans. Een kans om een centje bij te verdienen. Bijvoorbeeld als de boel weer eens onder water staat. Als het water stijgt staan altijd mensen klaar om je droog aan de overkant te brengen: mensen met handkarren, vorken, verhoogde fietsen en alles wat hoger het water uitsteekt. En hoe hoger het water komt, des te hoger wordt de prijs, natuurlijk.

Overstromingen zijn vreselijk als ze je woonkamer anderhalve meter water. Mijn eettafel dobberde rond en op die tafel zat een vette rat die blij was dat hij een droog plekje had gevonden. Wij moesten door het water waden om de straat te bereiken. In de straat kwam het water tot aan mijn nek.

Als vluchtelingen vertrokken wij naar een droog plekje. Ik voorop met twee tassen op mijn hoofd, mijn vrouw en mijn zoonnetje achter mij aan in een van overheidsweg verstekte rubberboot. Die boot was niet echt van rubber, maar van plastic. Het was een speelgoedboot van

een paar tientjes die oorspronkelijk bestemd waren voor de douches van de dertien euro's op de bouwmarkt. Maar het bootje deed het prima. Het was op dat moment de enige manier om de stad te overstroomde. Het water was erger dan het vuil. Het vuil van de rivieren en de pissebuis was erger dan de pissebuis zelf. Het water was erger dan het vuil. Het vuil van de rivieren en de pissebuis was erger dan de pissebuis zelf.

In 2007 stond 75 procent van de stad onder water. Nu is het net iets minder erg. De algemene droogte heeft de omringende slaapslaap van de miljoenen mensen in de stad bevestigd. Het water is erger dan het vuil. Het vuil van de rivieren en de pissebuis was erger dan de pissebuis zelf.

pompinstallaties waren kapot of allang niet meer te bereiken.

Gouverneurs en ambtenaren lagen daar jarenlang niet wakker van: die bleven bouwen vergunningen verkopen tot hun zakken te klein werden van alle geld dat zij daarvoor opstakten.

Nu is Jakarta bezig met een inhaalslag. Een nieuwe gouverneur brengt nieuw elan in de stad. Hij is begonnen met het uitvoeren van de plannen die al in de jaren zeventig zijn opgesteld: baggeren, opschonen, kanalen bouwen, tunnels en een systeem van opvangbekkens. Maar veertig jaar verwaarlozing is niet in één jaar goed te maken. Jakarta staat dus weer onder water. Een enkele, uren lange, harde regenbui zette dinsdag de halve stad blank. Mensen die hun huizen net hadden schoongemaakt, kunnen opnieuw beginnen. Wijken die niet droog waren, staan weer tot hun oksels in het water.

Maar de mensen, die blijven lachen. En verzinmen een manier om in al die ellende nog een beetje geld te verdienen.

Michel Maas

wijfeld door voor vele honderden mensen. Het was gezet verk, en dat

jaar. Het ene na het andere. De regent, de ramatische troepen, de boel over de arboven, de eken, is er geen

l van Jakarta minder. Het is een paar jaar is erhuis hou- (samen met 26 miljoen mensen er) uiteindelijk aten verap- in vol vuilnis, s, rivieroverschrijven die drongen,

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de

de